

L'home de Cromanyó - Canta Esplai ♪ P1)... ... OK!

En aquell temps de la pre-història,
SOL

ara deu fer dos-cents mil anys,

RE

un home es va cobrir de glòria,
fill de dos orangutans.

SOL

Dret en les potes de darrera,
amb calçotets de pell de bisó,

RE

va començar la seva carrera

DO

SOL

el famós home de Cromanyó.

RE

SOL

L'home de Cro,

SOL

l'home de Ma, l'home de Nyó

L'home de Cromanyó!

RE

SOL

L'home de Cro, de Manyó no està fet

DO

SOL

de llautó ni de ferro colat.(2)

RE

SOL

Tenia rampells de poeta

i a voltes feia el saberut;

deia a la seva Marieta:

"Ets més bonica que un mamut,

si vols venir a la meva cova

hi veuràs pintures murals

més bones que les d'en Picasso,

que ni en Dalí en pinta igual".

Portava una destrat de pedra

i un ganivet al cinturó;

caçava l'ós, la pantera

amb molt canguelo i ple de por;

si li sortia un diplococus

deia dintre el seu cervell:

"Tanmateix sembla que ja és hora

de que algun savi inventi el fusell".

Dos-cents mil anys després, nosaltres,

com ell encara ens engresquem

mirant el mar i la muntanya,

però si ell tornava prou sabem

això de treballar de

u hores

durant sis dies com esclaus

segurament que ell ens diria:

"Però, homes, no sigueu tan babaus!"